

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมทุกสังคมจะต้องประกอบด้วยอาชีพต่าง ๆ กันเพื่อสร้างผลผลิตและให้บริการแก่ผู้อื่น ทุกคนย่อมมีการบริโภค แลกเปลี่ยนกันบริโภค เพื่อความผาสุกและมั่นคงของบุคคลและสังคม ลักษณะอาชีพมีหลายลักษณะ เช่น อาชีพที่สร้างผลผลิตที่เป็นปัจจัยพื้นฐานเพื่อการยังชีพ อาชีพ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค อาชีพที่ให้บริการเพื่อความสุข ความปลอดภัย ความเป็นธรรม อาชีพ ข้าราชการ ตำรวจ ทหาร หรืออาชีพที่ให้บริการเพื่อความสุข อาชีพ ครู แพทย์ เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2536)

ในจำนวนอาชีพทั้งหมดนี้ มีอาชีพอยู่จำนวนหนึ่งที่สังคมถือว่ามีความพิเศษและยกย่องว่าเป็นอาชีพชั้นสูงหรือวิชาชีพ เนื่องจากเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อชีวิตและการดำรงชีพของผู้รับบริการและสังคมทั่วไป ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องใช้เวลาศึกษาวิทยาการและฝึกฝนให้มีความชำนาญจึงจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพอีกด้วย

สังคมทุกสังคมหรือกลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพเองจึงต้องมีการดูแลเอาใจใส่ด้วยการรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นองค์กรและมีกฎหมายรับรองให้อำนาจ เพื่อที่จะกำกับและพัฒนาวิชาชีพ อยู่เสมอทั้งด้านวิชาการ จรรยาบรรณ และการครองชีพ อาชีพที่มักจะถือว่าเป็นวิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ตุลาการ ทนายความ วิศวกรรม สถาปนิก และครู เป็นต้น จึงสรุปได้ว่าลักษณะของวิชาชีพต้องประกอบด้วย

1. กระบวนการให้การศึกษอบรมคนเข้าสู่วิชาชีพ
2. กระบวนการพัฒนาคนในอาชีพ
3. จรรยาบรรณของวิชาชีพ
4. องค์กรควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพ

การศึกษาของไทยเริ่มวางรากฐานอย่างเป็นระบบตามแบบแผนตะวันตกในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใน พ.ศ. 2414 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสถานการศึกษาขึ้นในพระบรมมหาราชวังเป็นแห่งแรก เรียกว่าโรงเรียนหลวง ต่อมาใน พ.ศ. 2427 ได้ทรงตั้งโรงเรียนหลวงสำหรับราษฎรขึ้นที่วัดมหรณพาราม สำหรับการศึกษาในหัวเมืองนั้น โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนตามวัดในมณฑลต่าง ๆ ขึ้น เมื่อมีโรงเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมศึกษาธิการขึ้น ใน พ.ศ. 2430 และยกฐานะเป็นกระทรวงใน พ.ศ. 2435 ในปีเดียวกันนี้เอง ได้ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูแห่งแรกขึ้นที่บริเวณโรงเรียนเลี้ยงเด็ก สะพานดำ พระนคร จึงนับว่าเป็นการเริ่มต้นฝึกหัดครูอย่างเป็นระบบและเป็นการสร้างคนเข้าสู่วิชาชีพอย่างจริงจัง

ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 ขึ้น และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม 2488 เป็นต้นไป สำคัญของพระราชบัญญัตินี้คือ ให้มีสภาในกระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า "คุรุสภา" เนื่องจากอำนาจหน้าที่ของคุรุสภาที่ตั้งขึ้นใหม่กว้างขวาง และครอบคลุมกิจกรรมของสมาคมอาจารย์สมาคมเดิมทั้งหมดกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ตกลงให้รวมกิจการของสมาคมอาจารย์สมาคมเข้ากับคุรุสภา ตั้งแต่วันที่ 4 พฤษภาคม 2488 เป็นต้นมา

จะเห็นว่าวิชาชีพครูของไทยนั้น ได้ผ่านพัฒนาการมาทั้งด้านการผลิตครู การใช้ครู การพัฒนาครู และการมีองค์กรวิชาชีพครู คือ คุรุสภาขึ้นเป็นการเฉพาะเกือบครึ่งศตวรรษมาแล้ว (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2537)

คุรุสภาเป็นองค์กรวิชาชีพครูมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีครูทุกคนเป็นสมาชิก มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ครูได้รับการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องให้ครูได้ปกครองตนเอง เฉพาะในส่วนของการที่ครูได้ปกครองกันเองนั้น ได้โอนไปให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ดำเนินการตั้งในปี 2523

พระราชบัญญัติ พุทธศักราช 2488 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 6)พุทธศักราช 2523 มาตรา 6 กำหนดอำนาจหน้าที่ของคุรุสภาไว้ 5 ประการ คือ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2538)

- 1) ให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการ ในเรื่องการจัดการศึกษาโดยทั่วไป หลักสูตรแบบเรียน อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การฝึกอบรม การวัดและการประเมินผลการศึกษา และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการศึกษา
- 2) ความคมและสอดคล้องจรรยา มรรยาทและวินัยของครู พิจารณาโทษครูผู้ประพฤติผิด และพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู
- 3) พิกัดสิทธิของครูภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด
- 4) ส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร
- 5) พัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพและประสิทธิภาพของครู

จากบทบาทอำนาจหน้าที่ของคุรุสภาที่ได้กล่าวแล้วนั้น เพื่อให้การบริหารงานของคุรุสภามีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสมาชิกและเอื้อต่อการแสดงบทบาทของคุรุสภา คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาจึงได้จัดโครงสร้างการบริหารงานของคุรุสภาเป็น 2 ส่วน คือ โครงสร้างการบริหารระดับชาติ ซึ่งมีคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารและเป็นนิติบุคคลมีสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเป็นปฏิบัติงานหน้าที่ในด้านสำนักงานให้แก่คณะกรรมการอำนวยการ และทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของการติดต่อประสานงานระดับภูมิภาค คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ได้จัดให้มีคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดและคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ และแต่งตั้งให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการคุรุสภาจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอเป็นผู้อำนวยการคุรุสภาอำเภอ นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้งานคุรุสภาเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของศึกษาธิการจังหวัดและศึกษาธิการอำเภอและให้ใช้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอเป็นสำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดและสำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ โดยผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะกรณีการดำเนินงานของคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ ในจังหวัดขอนแก่น เท่านั้น

คณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ (กคส.อ.)

ประกอบด้วยศึกษาธิการอำเภอและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอหรือกิ่งอำเภอเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีผู้แทนครูซึ่งเลือกตั้งจากครูทุกสังกัดในอำเภอเป็นกรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี แต่ละอำเภอจะมีการรวมการไม่เกิน 15 คน ตามจำนวนครูสังกัด

ต่าง ๆ ในอำเภอ ให้กรรมการเป็นผู้เลือกประธาน รองประธานและเลขานุการ

จำนวนผู้แทนสมาชิกมาจากการเลือกตั้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ครุสภา กำหนดซึ่งจะประกาศล่วงหน้าให้ทราบภายในสามสิบวัน

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการครุสภาอำเภอ

ตามระเบียบครุสภาว่าด้วยคณะกรรมการครุสภาจังหวัด และคณะกรรมการครุสภา อำเภอ พ.ศ.2531 ข้อ 18 ได้กำหนดให้คณะกรรมการครุสภาอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

ก) ปฏิบัติงานด้านมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านวิชาการ ด้านสวัสดิการ ด้านบริการ และพิทักษ์สิทธิในการประกอบวิชาชีพครูภายในอำเภอ

ข) เสนอแนวทางการดำเนินงานต่อคณะกรรมการครุสภาจังหวัด

ค) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ของสมาชิก

ง) อนุมัติแผนงานของครุสภาอำเภอ

จ) แต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษา และอนุกรรมการเพื่อทำการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งระเบียบนี้ ตามสภาพและความจำเป็น

ฉ) ออกข้อบังคับเพื่อเป็นประโยชน์แก่สมาชิกด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการครุสภาจังหวัด อันอยู่ภายในขอบเขตแห่งระเบียบนี้

ช) ควบคุม ดูแลทรัพย์สินของครุสภาอำเภอให้เป็นไปตามระเบียบของครุสภา

ซ) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ครุสภาจังหวัดมอบหมาย

จากการจัดโครงสร้างการบริหารงานและการดำเนินงานของครุสภา เพื่อพยายามให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกได้อย่างสูงสุด ครุสภาได้จัดให้มีโครงการต่าง ๆ บริการแก่สมาชิกหลายโครงการตามแนวนโยบายและอำนาจหน้าที่ที่กำหนด ในบางโครงการต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการเป็นจำนวนมากอย่างไรก็ตามในการดำเนินงานของครุสากียังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการอย่างทั่วถึง และสมาชิกยังมิได้ให้ความสำคัญและสนใจต่อโครงการที่ดำเนินการเท่าที่ควร ผลจากการวิจัยของนิตยา อธิตนันท์ (2510) พบว่าสมาชิกครุสภาในจังหวัดตรังส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการจัดการให้บริการด้านสวัสดิการของครุสากียังไม่เพียงพอกับความต้องการ

โกวิท สุรัสวดี (2521) ได้วิจัยพบว่า สาเหตุที่ครูไม่ทราบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูสภาจัดบริการให้แก่สมาชิกมีอยู่ 4 ประการ คือ

- 1) ข่าวสารต่าง ๆ ของครูสภาที่จัดทำขึ้นและแจกจ่ายนั้นเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง
- 2) ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศเรื่องราวต่าง ๆ ส่วนมากมักจะไปอยู่ที่เจ้าหน้าที่ครูสภาหรือหัวหน้าสถานศึกษา นั้น ๆ ซึ่งก็รู้กันเพียงไม่กี่คน
- 3) ไม่มีเจ้าหน้าที่ออกไปทำการชี้แจงแนะนำให้ครูในจังหวัดต่าง ๆ ได้ทราบถึงงานต่าง ๆ ที่ได้จัดทำตลอดจนถึงวิธีการให้บริการต่าง ๆ
- 4) ครูสภาไม่เคยติดตามผลว่าข่าวหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ครูสภาได้เสนอไปแล้วนั้นครูโดยทั่วไปทราบมากน้อยเพียงใด

สมชัย วุฒิปรีชา (2528) เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ทัศนะว่า สมาชิกส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับข่าวสารและบทบาทหน้าที่ของครูสภา เพราะครูสภาอยู่ห่างตัวครูมากเกินไปและครูเองมิได้มีส่วนร่วมในการบริหารมากนัก จึงเห็นว่าครูสภามีได้ทำประโยชน์ให้แก่สมาชิก จากความบกพร่องดังกล่าวนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความรู้สึกผูกพันของสมาชิกที่มีต่อครูสภาน้อยลงไปทุกที ประกอบกับการที่ครูสภามีได้ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับครูดังที่เคยทำมาในอดีต สมาชิกยังมีความรู้สึกว่าตนเองมิได้เกี่ยวข้องกับครูสภาแต่ประการใด ทั้ง ๆ ที่พระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2523 มาตรา 26 บัญญัติว่า ครูต้องเป็นสมาชิกของครูสภา ความไม่เข้าใจของสมาชิกที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของครูสภา ความไม่เข้าใจในความมั่นคงของอาชีพครูทำให้สมาชิกหันไปจัดตั้งชมรม สมาคมสมาพันธ์ต่าง ๆ ขึ้นมากมายทั่วประเทศ มีเพียงบางกลุ่มที่ถูกต้องตามกฎหมาย การรวมกลุ่มดังกล่าวเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการดำรงอยู่ของครูสภา และอาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศชาติหากอุดมการณ์ของกลุ่มถูกบิดเบือนไป

สนั่น พาหอม (2530) ได้ทำการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานของครูสภา ได้แก่

- 1) ระบบการบริหารงานของครูสภาไม่ได้ผล
- 2) ระบบการบริหารงานของครูสภาไม่เกิดประโยชน์ต่อสมาชิก
- 3) ครูสภาในทัศนคติของครูลดต่ำลง
- 4) ครูเข้าใจว่าครูสภา ไม่ใช่สภาของครู

ประทุม แจ่มนิยม (2536) ได้ทำการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
 ศรศ.อำเภออยู่ในระดับน้อย เนื่องจากระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทไม่ชัดเจน ขาดข้อมูล
 พื้นฐานที่เพียงพอสำหรับการวางแผน ขาดทรัพยากร กำลังคนและวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็น

จากการกระจายอำนาจการบริหารงานจากส่วนกลางไปสู่ภูมิภาค โดยการกำหนด
 ให้คณะกรรมการศรศ.จังหวัดและอำเภอขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2525 การดำเนินงานของศรศ.
 ยังคงไม่สามารถจัดบริการให้แก่สมาชิกได้อย่างทั่วถึงด้วยปัจจัยและข้อจำกัดต่าง ๆ กับ
 รายงานการวิจัย ที่ได้บ่งบอกถึงความบกพร่องในการดำเนินงานของคณะกรรมการศรศ.
 อำเภอในการให้บริการในด้านต่าง ๆ ตามลักษณะของหน่วยงานและคณะกรรมการศรศ.
 ในทัศนะคติของสื่อมวลชนและสมาชิกค่อนข้างไปทางลบ ความไม่เชื่อมั่นองค์กร การคัดค้าน
 การดำเนินงานของศรศ.อำเภอย่อมแสดงถึงการดำเนินงานที่ไม่ประสบผลสำเร็จ ศรศ.อำเภอ
 อย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนรูปแบบการดำเนินงานของตนเอง โดยเฉพาะคณะกรรมการศรศ.
 อำเภอซึ่งเป็นองค์กรที่ดำเนินงานอย่างใกล้ชิดกับสมาชิกมากที่สุด เพื่อพัฒนา ปรับปรุง และ
 แก้ไขให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจังหวัดขอนแก่น
 เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสมาชิกศรศ.จำนวนมากได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของ
 คณะกรรมการศรศ.จังหวัดและอำเภอตลอดมา ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานของศรศ.
 ประสิทธิภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 ที่ต้องการ สอดคล้องกับความต้องการและเกิดประโยชน์สูงสุดกับสมาชิก จึงจำเป็นต้อง
 มีการศึกษาสภาพปัญหาความต้องการและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของคณะกรรมการ
 ศรศ.อำเภอขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะเป็นสมาชิกและเจ้าหน้าที่ศรศ.อำเภอผู้หนึ่ง ในสังกัดจังหวัดขอนแก่น
 จึงสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการแนวทาง การดำเนินงานของคณะกรรมการ
 ศรศ.อำเภอ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขการดำเนินงานของ
 คณะกรรมการศรศ.อำเภอในจังหวัดขอนแก่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และใช้เป็นแนวทาง
 ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบการดำเนินงานของคณะกรรมการศรศ.อำเภอโดยทั่วไปอีกด้วย

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอและสมาชิกคุรุสภาที่มีต่อสภาพ/ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานของคณะกรรมการคุรุสภา

อำเภอ ใน 2 ด้านคือ

(1) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครู

(2) ด้านสวัสดิภาพและสวัสดิการครู

2) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอและระดับอื่น

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพ/ปัญหา และความต้องการและแนวทางแก้ไขในการดำเนินงานของคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ ในจังหวัดขอนแก่น เท่านั้น

5. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1) คณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ หมายถึง องค์คณะบุคคล แห่งระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัด และคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ พ.ศ.2531 ประกอบด้วย ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ผู้แทนครูจากครูทุกสังกัดในอำเภอ/กิ่งอำเภอ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบคุรุสภาว่าด้วยคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดและคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ พ.ศ. 2531

2) สมาชิกคุรุสภา หมายถึง ผู้มีสิทธิและส่วนร่วมในสมาคม หรือองค์การ ตามพระราชบัญญัติครู พ.ศ.2488 มาตรา 24 ได้แก่ ข้าราชการครู พนักงานครูเทศบาล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ทำการสอนในสถานศึกษาที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ และได้รับเงินเดือนเป็นประจำ

3) ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ของคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ และสมาชิกคุรุสภาที่มีต่อการดำเนินงานตามรูปแบบ วิธีการ และบทบาทอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครู งานสวัสดิภาพและสวัสดิการครูของคณะกรรมการ

คุรุสภาอำเภอในจังหวัดขอนแก่น

4) งานด้านการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพ หมายถึงงานหรือกิจกรรมที่คุรุสภาได้จัดและส่งเสริมให้ขึ้นแก่สมาชิกคุรุสภาเกี่ยวกับ

- (1) การจัดงานวันครู
- (2) การยกย่องเกียรติคุณครูอาวุโส
- (3) การจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
- (4) การจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับดนตรีสากล
- (5) การจัดอบรมทำผลงานทางวิชาการสำหรับครู
- (6) การอบรมสัมมนาประชาสัมพันธ์
- (7) การอบรมการดูแลรักษาตนเองเบื้องต้นและการปฐมพยาบาล
- (8) การเดินทางเพื่อการศึกษาของคุรุสภา (ด.ศ.ค.)
- (9) การประชุมสัมมนาทางวิชาการและวิชาชีพ
- (10) การให้รางวัลครูผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการผลิตและการใช้สื่อ

การเรียนการสอน

- (11) การยกย่องเกียรติประวัติของครูที่ถึงแก่กรรมแล้ว
- (12) การรณรงค์ส่งเสริมให้ครูประพฤติตนอยู่ในคุณธรรมความดีงาม
- (13) การให้รางวัลแก่ครูผู้ปฏิบัติงานดีเด่น

5) งานด้านสวัสดิภาพและสวัสดิการครู หมายถึงงานหรือกิจกรรมที่คุรุสภาได้จัดและส่งเสริมให้ขึ้นแก่สมาชิกคุรุสภาเกี่ยวกับ

- (1) การช่วยครูอาวุโส
- (2) การช่วยการศึกษาบุตรสมาชิกคุรุสภา
- (3) การช่วยเหลือสมาชิกผู้ประสบอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ
- (4) การช่วยครูที่ประสบภัยจากการก่อการร้าย
- (5) การจัดสวัสดิการรถจักรยานยนต์
- (6) ฅาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนสมาชิกคุรุสภา (ช.พ.ค.)
- (7) ฅาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนสมาชิกคุรุสภาในกรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม

(ช.พ.ส.)

- (8) การตรวจสอบสุขภาพประจำปี
- (9) การลดค่าบริการและค่ารักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชน
- (10) สวัสดิการเคหะสงเคราะห์
- (11) สวัสดิการเงินกู้เพื่อปลูกสร้างที่อยู่อาศัย
- (12) การจัดสวัสดิการรถยนต์
- (13) สวัสดิการบ้านพักตากอากาศชายทะเล
- (14) ระบบที่พักและแหล่งความรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอน
- (15) บริการสถานที่ประกอบพิธีมงคลสมรส
- (16) บริการห้องประชุมเพื่อจัดกิจกรรม
- (17) หอพักครูสภา
- (18) การส่งเสริมการออมทรัพย์ตามโครงการ "บำนาญเพื่อครู"
- (19) สวัสดิการเครื่องอุปโภคบริโภค
- (20) บัตรสมาชิกคุรุสภาลดค่าบริการ
- (21) การเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพ
- (22) การขอลดค่าโดยสารรถไฟ และเครื่องบิน
- (23) กองทุนหมุนเวียนเพื่อสวัสดิการสมาชิกคุรุสภา
- (24) มุลนิธิรางวัลคุรุสภา
- (25) มุลนิธิวี บัญยเกตุ
- (26) การให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมาย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- 1) นำผลที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุงการปฏิบัติงานของคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ
- 2) เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนารูปแบบของการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอและระดับอื่นให้ดียิ่งขึ้น